

(utan bilder)

Zulu folktale ✎
Wiehan de Jager 🗣️ Laura Pighini 📄
italienska / svenska 😊
nivå 4

La vendetta dell'uccello del miele
Honungsguidens hämd

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

La vendetta dell'uccello del miele /
Honungsguidens hämd

Skriven av: Zulu folktale

Illustrerad av: Wiehan de Jager

Översatt av: Laura Pighini (it), Lena Normén-

Younger (sv)

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (<https://berattelser.se/>), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons

[Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv)

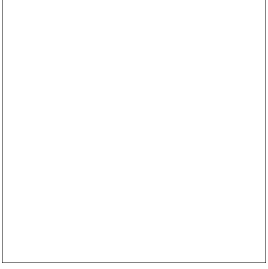
<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.sv>

Questa è la storia di Ngede, l'uccello del miele, e di un avido giovane uomo chiamato Gingile. Un giorno, mentre Gingile era fuori a caccia, sentì il verso di Ngede. A Gingile venne l'acquolina solo al pensiero del miele. Si fermò e ascoltò attentamente, cercando finché non vide l'uccellino tra i rami, proprio sopra la sua testa. "Chip-Chip-Chip" cinguettò il piccolo uccellino mentre volava sull'altro albero. "Chip-Chip-Chip" richiamò, fermandosi di tanto in tanto per assicurarsi che Gingile lo seguisse.

...

Det här är historien om Ngede, honungsguiden, och en girig ung man som hette Gingile. En dag medan Gingile var ute och jagade hörde han Ngedes läte. Det började vattnas i Gingiles mun när han tänkte på honung. Han stannade och lyssnade noga och sökte tills han såg fågeln högt bland grenarna ovanför honom. "Schitik-schitik-schitik", kvittrade den lilla fågeln medan han flög till nästa träd och sedan nästa igen. "Schitik-schitik-schitik", ropade han, medan han stannade upp då och då, för att vara säker på att Gingile följde efter honom.

Dopo mezz'ora, raggiunsero un grosso albero di fichi!
selvatici. Ngede saltò sui rami follemente. Poi, si appollaiò
su uno dei rami e sollevò la testa verso Gingile come per
dire "Eccolo qui! Vieni! Perché ci metti tanto?" Gingile non
riusciva a vedere nemmeno un'ape da sotto l'albero, ma si
fidò di Ngede.

...

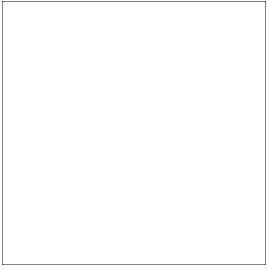
Efter en halvtimme kom de fram till ett stort vilt fikonsträd.
Ngede hoppade exalterat runt bland grenarna. Han satte
sig sedan på en gren och lade huvudet på sned som för att
säga: "Här är det! Varför tar det så lång tid för dig att
komma hit?" Gingile kunde inte se några bin under trädet
men han litade på Ngede.

Così, Gingile appoggiò la sua lancia sotto l'albero, raccolse un po' di rami secchi e fece un piccolo fuoco. Quando il fuoco iniziò a bruciare bene, mise un lungo ramo secco nel centro. Quel tipo di legno era ben noto per la quantità di fumo che produceva al bruciare. Gingile cominciò a scalare con il legnetto fumante fra i denti.

...

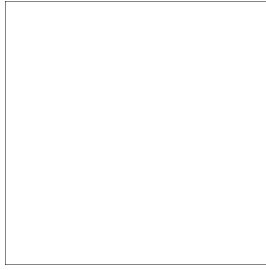
Så Gingile lade ner sitt jaktspjut under trädet, samlade ihop några torra kvistar och gjorde en liten brasa. När elden brann väl stack han en lång pinne i mitten av brasan. Den här typen av ved var speciellt känd för att skapa mycket rök medan den brann. Han började klättra samtidigt som han höll den kalla änden av pinnen mellan sina tänder.

Presto riuscì a sentire il forte ronzare delle api lavoratrici. Uscivano ed entravano nella cavità dell'albero. Quando Gingille raggiunse l'alveare, vi spinse il legnetto fumante dentro. Le api si affrettarono ad uscire, arrabbiatissime! Volarono via perché a loro non piaceva il fumo – ma non prima di aver punto Gingille malamente!

...

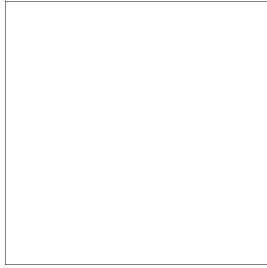
Snart kunde han höra det högljudda surrandet av arbetande bin. De flög in och ut ur en hållighet i trädstammen. När Gingille kom fram till binas bo stack han in den rykande änden av pinnen i hålet. Bina kom snabbt flygande ut, arga och elaka. De flög iväg eftersom de inte gillar rök, men inte förrän de hade givit Gingille några smärtsamma stick!

Così, quando i bambini di Gingille ascoltarono la storia di Ngede, portarono rispetto al piccolo uccellino. Ogni volta che raccolgono il miele, si assicurano di lasciare la parte più grossa del favo all'uccello del miele!

...

Och på det sättet kom det sig att Gingilles barn känner stor respekt för den lilla fågeln Ngede när de hör historien om honom. När de skördar honung lämnar de numera alltid den största kakan till honungsguiden!

Quando le api se ne andarono, Gingile mise le mani nel nido. Le tirò fuori piene di pesante favo, gocciolante di dolcissimo miele e piene di grosse e bianche larve. Con cautela, mise il favo nella sacca che portava sulle spalle e cominciò a scendere dall'albero.

...

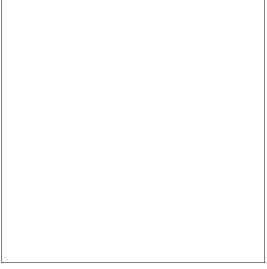
När bina var borta tryckte Gingile in sina händer i boet. Han tog ut fulla nävar av tung honungskaka, som droppade av rik honung och som var full av feta, vita larver. Han lade ner honungskakan i sin säck som han bar över axeln och började att klättra ner för trädet.

Prima che Leopardò potesse azzannare Gingile, quest'ultimo si affrettò a scendere dall'albero. Nella fretta, mancò un ramo e atterrò con un tonfo pesante, slogandosi la caviglia. Zoppicò via più veloce che poté! Fortunatamente per lui, Leopardò era ancora troppo assonnato per inseguirlo. Ngede, l'uccello del miele, ebbe la sua vendetta.

...

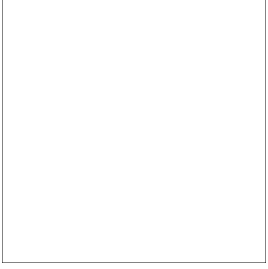
Innan leoparden kunde svinga sina klor mot Gingile klättrade han snabbt ner från trädet. I brådskan missade han en gren, landade med ett stort brak på marken och stukade sin fot. Han haltade iväg så fort han kunde. Som tur var för honom var leoparden fortfarande för sömnig för att jaga honom. Honungsguiden hade fått sin hämnd. Och Gingile hade fått sig en läxa.

Ginghile si arrampicò, chiedendosi perché non sentisse il solito ronzare. "Forse il nido è nelle profondità dell'albero." Si arrampicò un ramo più in su. Ma invece di un nido, si ritrovò a fissare le fauci di un leopardo! Leopardo era veramente arrabbiato, qualcuno aveva interrotto maleducatamente il suo sonnello. Strinse gli occhi e aprì la sua bocca per mostrare i grossi aguzzi denti.

...

Ginghile kiättrade men undrade varför han inte hörde det sedvanliga surrandet. Kanske bina finns djupt inne i trädet, tänkte han för sig själv. Han drog sig upp till en annan gren. Men istället för ett bo med bin stirrade han rakt in i ögonen på en leopard! Leoparden blev mycket arg över att ha fått sin sömn avbruten på ett så oartigt sätt. Hennes ögon smalnade och hon öppnade sitt gap för att visa sina mycket stora och mycket skarpa tänder.

Ngede guardò avidamente tutto quello che Ginghile faceva. Aspettava che gli lasciasse un grosso pezzo di alveare come ringraziamento all'uccello del miele. Ngede volò di ramo in ramo, sempre più vicino al suolo. Finalmente Ginghile raggiunse il fondo dell'albero. Ngede si posò su una roccia vicino al ragazzo e aspettò la sua ricompensa.

...

Ngede tittade på allt som Ginghile gjorde. Han förväntade sig att Ginghile skulle ge honom en stor bit med honungskaka som tack till honungsguiden. Ngede flög från gren till gren, närmare och närmare marken. Till slut kom Ginghile ner på marken. Ngede satte sig på en sten nära pojken och väntade på sin belöning.

Invece, Gingile spense il fuoco, prese la sua lancia e cominciò a incamminarsi verso casa, ignorando l'uccellino. Ngede cinguettò arrabbiato "VIC-torr! VIC-torr!" Gingile si fermò, fissò il piccolo uccellino e scoppiò in una sonora risata. "Vuoi del miele amico mio? Ha! Ma ho fatto io tutto il lavoro, io mi sono beccato tutte le punture! Perché dovrei condividere anche solo un po' di questo delizioso miele con te?" E se ne andò. Ngede era furioso! Non era questo il modo di trattarlo! Decise che si sarebbe vendicato.

...

Men Gingile släckte elden och började gå hemåt samtidigt som han ignorerade fågeln. Ngede ropade argt ut: "SEG-err! SEG-err!" Gingile stannade, stirrade på den lilla fågeln och började skratta högt. "Vill du kanske ha lite honung, min vän? Ha, men jag gjorde allt arbete och fick ta emot alla sticken. Varför skulle jag dela något av den här underbara honungen med dig?" Därefter gick han sin väg. Ngede var rasande! Detta var inte rätt sätt att behandla honom på! Men han skulle nog få sin hämnd.

Un giorno, qualche settimana dopo, Gingile sentì di nuovo la chiamata del miele di Ngede. Ricordò il delizioso miele e avidamente seguì l'uccellino ancora una volta. Dopo aver guidato Gingile al confine della foresta, Ngede si fermò a riposare in un maestoso albero. "Ah," pensò Gingile. "L'alveare deve essere su questo albero." Rapidamente fece un piccolo fuoco e cominciò ad arrampicarsi con il legnetto fumante fra i denti. Ngede si sedette e guardò.

...

En dag, flera veckor senare, hörde Gingile honungsropet från Ngede igen. Han kom ihåg den utsökta honungen och började ivrigt följa efter fågeln igen. Efter att ha lett Gingile längs kanten av skogen stannade Ngede för att vila i ett stort akacia-träd. Ah, tänkte Gingile. Bina måste vara i det här trädet. Han tände snabbt en eld och började klättra upp med en rykande pinne mellan tänderna. Ngede satt och tittade.